

MÉCS LÁSZLÓ
szobrának szentelése
NAGYKAPOSON 1995.V.7.

Őszbefordult a Bakony,
balladázó vad Bakony,
a Hold nézi fél-vakon,
köd-hályoggal, fél-vakon.

A fák vének. Komolyak.
Százévesek. Komolyak.
Az erdőn köd gomolyog.
Opálos köd gomolyog.

Gyalogúton lépdelek.
Vándorbottal lépdelek.
Hullanak a levelek,
emlékek és levelek.

Jobb kézről halk lomb zörög
s köd mozdul a fák között:
legendába öltözött
barát megy a fák között.

Bal kézről halk lomb zörög
s köd mozdul a fák között:
népdalokba öltözött
betyár megy a fák között.

Jobbról ködös fák alatt
gyalog megy a köd-alak.
Balról ködös fák alatt
köd-lovon a köd-alak.
Gellért itt volt remete.
Püspök lett a remete,
s meggyilkolta nemzete,
Budán pogány nemzete.

A betyár itt bujdosott
Sobri Jóska bujdosott,
míg a szél hírt sugdosott,
bitófáról sugdozott.

Jobbról hull a falevél,
piros mint a mártírvér.
Balról hull a falevél,
bíbor mint a betyárvér.
[illegible],
balra is, meg jobbra is,
lidérc borzaszt, csoda is,
babona is, csoda is.

Hárman megyünk. Három út.
Három élet. Három út.
Övék biztos. Hova fut
az én utam? Hova jut?

Ki a betyár? Ki a szent?
Magyarhonban ki a szent?
Ha a Mérték tönkrement,
senki, semmi meg nem ment.

Gellért meghalt. Jó neki:
a legenda élteti.
Sobri meghalt. Jó neki:
népdal, mese élteti.

Én élek, de semmi se
éltet engem, semmi se,
se legenda, se mese,
még holt anyám szíve se.

Nem vár otthon, lakoma,
nem vár rokon, jókoma,
vagyok Balsors rokona,
rémballada fantoma.

Élek én még? Álmodom?
Talán mégsem álmodom:
kövön csörren jó botom,
vasalt végű hű botom.

Balladát zsong a Bakony,
vándorrejtő vad Bakony,
a Hold nézi fél-vakon,
köd-hályoggal, fél-vakon.

Ne sírj, Mécsünk, élsz te még.
Kapos népe szeret még.
Bennünk élsz - a szívünkben,
soha nem felejtünk el !

MECS László

szoboravatás

1995 V.7.

az embernek. — Alleluja, vigadjunk! — Istennek hálát adjunk.

2. Krisztus a sírból felkéle, — Égnek földnek örömére. — Alleluja, vigadjunk! — Istennek hálát adjunk.

3. Juda dicső oroszlánja, — A pokollal szembeszálla, — Alleluja, vigadjunk! — Istennek hálát adjunk.

4. Megnyeré a győzedelmet, — Hogy kimentsen minden lelket. — Alleluja, vigadjunk! — Istennek hálát adjunk.

Szent Atyánk, kit Jézus tett atyánkká,
és kiről imádva szól a lélek.
Szent Atyánk, kit ég s ezer világok
el nem zárnak a föld gyermekének.
Hév imádás, üdv magas nevednek,
magasztaljuk szent fölségedet!
Szentnek mond porában s bölcsejétől,
áld az ember, míg a sírba nem dől.

Az ország mit bölcsesség s kegyelmed tart fel,
jöjjön el a béke honja,
Ama hon, amelyet Jézus szerzett,
s mely az embert az egekbe vonja.
Akaratod a földön legyen meg,
mint a lelkek fényhonában van.
Az igazság és erények által
minden ember legyen mint az angyal.

Zsoltár vers : Mi vagyunk az ő népe
és legelőjének nyája.

261. Hallottuk Isten a te szent igédet, - Szívünkbe véssük sok kegyes intésed. - Azt fogjuk követni, soha meg nem vetni, - Csak te add szent malasztod, legyen rajtunk áldásod.

158.a. Jézus, az ég s a föld dicső Királya, - kit örök léte titkos mélyein - felkent az Ur, hogy majdan földre szállva, - uralkodjál világ népjein. - Jöjj el közénk, te légy Urunk s Királyunk. - Hódolva, bízva nézünk fel Reád, - jobbágyaidként, seregedbe állunk, terjeszd fölénk országod jogarát!

2. Jézus, te légy a hű lelkek Királya, - kik soha téged el nem hagytanak, - hajlítsd szívünk az édes szent igába, - tőled soha el ne szakadjanak. - Jöjj el...

a te szent hajlékodban.
Veled egyesülhet lelkünk,
itt az oltártitokban.
Értünk dobog itt szent szíved,
mely bününkben is szeret.
Uram jó nekünk itt lenni
hön szeretni itt lehet.

Uram jó nekünk itt lenni,
hol kegyelemed várva vár.
Hová mindig visszatérünk,
szíved nekünk nyitva áll.
Bár mely messze tévelyedünk,
nagy irgalmad ránk talál.
Uram jó nekünk itt lenni,
hol szívünk nyugtot talál.

Uram jó nekünk itt lenni,
érdemünk bár oly kevés.
Könnyü lesz itt életterhünk,
és édes a szenvedés,
Szívünket ha megérinti,
szent kegyelmed balzsama.
Uram jó nekünk itt lenni,
nem hagyunk el már soha.

Engem annyira mért szeretsz,
ó édes Istenem?
Engem méltatlant mért kedvelsz,
Jézus egyetlenem.
Asztalodnál mikor eszem
ajándékod mikor veszem
magad adván szeretetet,
adsz örök életet.

Noha,ó szerelmes Jézus,
Tégedet nem látlak.
Aki itt jelen vagy, hittel
Istenemnek vallak.
Jézus e titkos Szentségben,
fedél alatt nagy Felségben.
Dicsöült lelkekkel áldlak,
és együtt imádlak.

116.a. Porba hullok, Uram, oltárod előtt. – Hogy imádhassalak, adj lelki erőt. – Hiszem, hogy jelen vagy e Szentségben, – Éppen úgy, miként a magas égben.

2. Ámbár nem látok mást, mint csak kenyeret, – De már Isten szava hangzott afelett, – Ki a nagyvilágot teremtette, – Annak szent igéje testté tette.

3. Imádom, Jézusom, istenségedet. – Imádom Jézusom, tested s véredet. – Amennyi csillag van a szép égen, – Áldassál annyiszor e Szentségben!

280 B. Győzelemről énekeljen – Napkelet és napnyugat, – Millió szív összecsengjen, – Magasztalja az Urat! – Krisztus újra földre szállott, – Vándorlásunk társa lett: – Mert szerette a világot, – Kenyérszínbe rejtezett. – Krisztus, kenyér s bor színében, – Úr s király a föld felett – Forrassz eggyé békességben – Minden népet s nemzetet!

275. Hol Szent Péter sírba téve, és Rómának dobog szíve, – Ezrek ajkán, ezer nyelven hő ima zeng édesdeden: – Tartsd meg, Isten, szent atyánkat, Krisztusnak helytartóját!

284. Boldogasszony Anyánk, – Régi nagy Pátrónánk! – Nagy ínségben lévén, – Így szólít meg imánk: – Mennyországodból édes hazánkból – Ne feledkezzél el – Szegény magyarokról!

2. Ó Atyaistennek – Kedves szép leánya, – Krisztus Jézus Anyja, – Szentlélek mátkája! – Mennyországodból stb.

3. Nyisd fel az egeket – sok kiáltásunkra, – Anyai palástod fordítsd oltalmunkra. – Mennyországodból stb.

magyar népednek, ó Mária.
Hallgasd imánkat,védd meg hazánkat
te vagy e honnak Nagyasszonya.
Védd meg e szép hazát, védd meg
viharokon át - elödbe térdelünk
tehozzád esdeklünk.Édes Nagyasszony
kérünk maradjon anyai jóságod
mindig velünk.

(209) **Obeť svoju veľkonočnú** — oslavujme, kresťania, — Pán za nás dal krv nevinnú, — chváľme ho bez prestania!

2. Ovce našiel už Baránok, — nás, ovečky stratené; — zmieril nás so svojím Otcom, — hriechy nám sú zhladené.

3. Súboj divný viedli spolu — život i smrť ukrutná: — Pán života mrie i vstáva, — smrť nás už viac nesputná.

4. Povedzže nám, ó Mária, — čos' videla na ceste? — « Hrob som zrela oslávený, — kameň nebol na mieste.

5. Videla som svedkov z neba, — na kameni sedeli, — plachtu, v ktorej Pán bol v hrobe, — skladali už anjeli.

6. Vstal Pán Kristus, nádej moja! — Čuj a plesaj, ó svete! — Náhlite do Galileje, — tam ho aj vy uzriete. »

7. Vieme, že Pán z mŕtvych už vstal, — Kristus náš: Aleluja! — Milostivý buď, Kráľ Kristus: — Sláva ti, aleluja!

1. Ezerszer köszöntünk,
hozzánk érkezett.
ötödik hónapja,
az esztendönek.
Virágos május hó
Isten hozott.
Szüz Mária
magának választott.

2. Oly szép a tavasznak
ez a hónapja.
Mintha a mennyország
földre szállt volna. Ref.
3. Az illatos erdö
zöld lombjaira.
zengö énekszóval
ez van felírva. Ref.